

По съветитѣ на баша си

(Приказка)

Единъ селянинъ, преди да умре, повикалъ единствения си синъ и му казалъ:

— Синко, азъ вече умирамъ. На ти тия пари, спестени съ голѣмъ трудъ. Вземи ги и бжди живъ и здраъ. На работа отивашъ ли, никому „добро утро“ да не казвашъ, а тебе всѣки да казва. Хлѣба си съ медъ да ядешъ, а отъ пазаръ се връщай съ ново. Живѣй така и ще бждешъ щастливъ и богатъ.

Башата умрѣлъ.

Синътъ заживѣлъ по съветитѣ му. Отива въ полето на работа и никому „добро утро“ не казва. Върща се дома и вика на жена си:

— Дай тука паница медъ. Хлѣба си съ медъ да ямъ!

Отива на пазаръ и всѣки пжтъ ще купи нѣщо ново ту на себе си, ту на жена си.

Поживѣлъ тѣй синътъ нѣкоя година и друга и свършилъ паритѣ, оставени отъ баша му, до парица. Осиромашелъ той, станалъ сетенъ сиромасъ. Отишелъ да иска помощъ отъ стареца-съседъ и почналъ да му се оплаквѣ:

— Чудна работа! . . . Ужъ живѣхъ по съветитѣ на баша си: никому „добро утро“ не казвахъ, ядохъ хлѣба си съ медъ, отъ пазаръ се връщахъ винаги съ ново и сега съмъ последенъ сиромасъ. Тѣй ли трѣбваше да ме научи той? . . .

Поклатилъ старецътъ глава и казалъ:

— Азъ зная отдавна баша ти. Съветитѣ му сж много добри, но ти си ги криво разбралъ. Ако излизашъ сутрина на работа най-рано, ти никому нѣма да казвашъ „добро утро“, а тебе всѣки ще ти казва. Ако работишъ цѣлия день, вечеръ хлѣба ще ти е сладъкъ, като че ли го ядешъ съ медъ. А отъ пазаръ да се връщашъ винаги съ ново, ще рече, що си видѣлъ тамъ ново, у до-си да го направишъ.

Заживѣлъ синътъ отъ тогазъ по съветитѣ на баша си и скоро станалъ най-богатия въ селото.